

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych
gospodarczych oraz niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188 oraz z 2015 r. poz. 396) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów ustawy nie stosuje się do udostępniania danych w celu sprzedaży wiarygodności przez ogłoszenie publiczne.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) bezskutecznej egzekucji komorniczej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przez informacje gospodarcze rozumie się również ogólnodostępne dane z rejestrów, o których mowa w art. 28 ust. 1, oraz dane zawarte w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz Monitorze Spółdzielczym B.”,

c) w ust. 2 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą zobowiązaną względem wierzyciela w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą, jak również osobę fizyczną, która trwale zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej, w zakresie zobowiązań względem wierzyciela związanych z tą działalnością gospodarczą.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Udostępnianie informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania następuje wyłącznie za pośrednictwem biura informacji gospodarczej, chyba że przepisy prawa przewidują inny tryb udostępniania danych.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji.

- 4) w art. 7:
- a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:
 - „1a) dokonywanie w imieniu wierzyciela wezwania do zapłaty, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 i art. 15 ust. 1 pkt 3;
 - 1b) ujawnianie ogólnodostępnych danych z rejestrów, o których mowa w art. 28 ust. 1, oraz danych zawartych w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz Monitorze Spółdzielczym B;
 - 1c) dokonywanie analizy zdolności płatniczych przedsiębiorcy;”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Przychody z działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 1a–3, nie mogą przekraczać 10% ogólnych przychodów biura.”;
- 5) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:
- „Art. 8a. 1. Biuro jest obowiązane do przekazywania danych stanowiących informacje gospodarcze w celu realizacji przez inne biuro wniosku, o którym mowa w art. 22a ust. 1.
 - 2. Biuro, w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki o podjęciu wykonywania działalności gospodarczej, zawiera z biurami, które wykonują działalność gospodarczą w dniu podjęcia wykonywania działalności przez to biuro, umowy o przekazywanie danych stanowiących informacje gospodarcze w zakresie określonym w ust. 1.”;
- 6) w art. 11 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:
- „8) dodatkowy tryb realizacji wniosku, o którym mowa w art. 22a ust. 1, jeżeli biuro przewiduje realizację tych wniosków również w innym trybie niż określony w art. 22a ust. 3;
 - 9) rodzaje dokumentów stwierdzających nieistnienie lub wygaśnięcie zobowiązania stanowiących podstawę aktualizacji informacji gospodarczych.”;
- 7) w art. 14 w ust. 1:
- a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika będącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 200 złotych oraz są one wymagalne od co najmniej 30 dni;

- 3) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi będącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika będącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres miejsca zamieszkania, wezwania do zapłaty zawierającego:
 - a) ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura,
 - b) informację o prawie dłużnika do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 15a ust. 1, z podaniem adresu wierzyciela do doręczenia sprzeciwu;”
- b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nie upłynęło 10 lat od dnia wymagalności roszczenia o wykonanie zobowiązania.”;
- 8) w art. 15 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymuje brzmienie:
 - „2) łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika niebędącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 500 złotych oraz są one wymagalne od co najmniej 30 dni;
 - 3) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi niebędącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika niebędącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres siedziby dłużnika lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej, wezwania do zapłaty zawierającego:
 - a) ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura,
 - b) informację o prawie dłużnika do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 15a ust. 1, z podaniem adresu wierzyciela do doręczenia sprzeciwu.”;
- 9) po art. 15 dodaje się art. 15a i art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Dłużnik może wnieść sprzeciw wobec wezwania do zapłaty, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 i art. 15 ust. 1 pkt 3, w terminie 21 dni od dnia otrzymania tego wezwania, w przypadku gdy dane zawarte w wezwaniu są nieprawdziwe, nieaktualne lub niezupełne.

2. Sprzeciw przekazuje się w formie pisemnej na wskazany w wezwaniu adres wierzyciela. Sprzeciw może być wniesiony w formie dokumentu elektronicznego

opatrzonego podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą kwalifikowanego certyfikatu, jeżeli wierzyciel w wezwaniu wskaże adres poczty elektronicznej. Do sprzeciwu należy dołączyć kopie dokumentów poświadczających stanowisko zawarte w sprzeciwie.

3. Złożenie sprzeciwu jest bezpłatne.

4. W przypadku wniesienia sprzeciwu wierzyciel:

- 1) uznaje sprzeciw i nie przekazuje informacji gospodarczych do biura albo
- 2) przekazuje informacje gospodarcze do biura wraz z informacją o sprzeciwie.

5. Do informacji o sprzeciwie, o której mowa w ust. 4 pkt 2, wierzyciel dołącza kopie sprzeciwu oraz dokumentów dołączonych do sprzeciwu przez dłużnika.

Art. 15b. 1. Przepisów art. 14 ust. 1 pkt 3 i art. 15 ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w przypadku przekazania informacji gospodarczej o świadczeniach okresowych wynikających z zobowiązania, o którym została przekazana informacja do biura, jeżeli jest ona aktualna.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wierzyciel informuje dłużnika o zamiarze przekazania informacji gospodarczej do biura.”;

10) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Komornik przekazuje do biura informację gospodarczą o bezskutecznej egzekucji komorniczej, jeżeli łączna kwota podlegająca egzekucji wynosi co najmniej:

- 1) 200 złotych – w przypadku dłużnika będącego konsumentem;
- 2) 500 złotych – w przypadku dłużnika niebędącego konsumentem.

2. Informacja o bezskutecznej egzekucji komorniczej obejmuje informacje gospodarcze dotyczące:

- 1) dłużnika będącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 2;
- 2) dłużnika niebędącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
- 3) wierzyciela – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 albo 3;
- 4) zobowiązania – określone w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a–d.”;

11) w art. 18:

a) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) łącznej kwoty i waluty zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, wymagalnych w okresie ostatnich 12 miesięcy przed

dniem przekazania ich do biura informacji gospodarczej, albo każdej kwoty spełnionego świadczenia okresowego albo spłaconej raty zobowiązania;”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zobowiązań do spełniania świadczeń okresowych albo zobowiązań o charakterze ratałnym za wywiązywanie się z zobowiązań w rozumieniu ust. 1 uważa się także spłatę w pełnej wysokości wszystkich dotychczas wymagalnych świadczeń lub rat zobowiązania.”;

12) w art. 21:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku zgłoszenia przez dłużnika komentarza do informacji gospodarczej informacja jest ujawniana wraz z komentarzem.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Biuro dokonuje aktualizacji informacji gospodarczych na wniosek wierzyciela albo w przypadku zgłoszenia przez dłużnika komentarza do informacji gospodarczej, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku albo zgłoszenia, chyba że treść informacji albo komentarza do informacji gospodarczej jest oczywiście bezzasadna.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2f w brzmieniu:

„2a. W przypadku przekazania przez wierzyciela informacji gospodarczych zgodnie z art. 15a ust. 4 pkt 2 biuro dokonuje weryfikacji informacji gospodarczych przekazanych przez wierzyciela w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

2b. Po dokonaniu weryfikacji, o której mowa w ust. 2a, biuro:

- 1) ujawnia informację gospodarczą wraz z informacją o sprzeciwie – jeżeli informacja nie budzi wątpliwości;
- 2) nie ujawnia informacji gospodarczej – jeżeli w sposób niebudzący wątpliwości z dokumentów dołączonych do sprzeciwu przez dłużnika wynika, że informacja jest nieprawdziwa, nieaktualna albo niezupełna;
- 3) zawiesza ujawnianie informacji gospodarczej do wyjaśnienia sprawy między stronami albo do rozstrzygnięcia sprawy przez właściwy organ – jeżeli nie zachodzą przesłanki wymienione w pkt 1 i 2.

2c. Biuro informuje wierzyciela i dłużnika o podjętym rozstrzygnięciu, o którym mowa w ust. 2b pkt 2 i 3.

2d. W przypadku zawieszenia ujawniania informacji gospodarczej biuro, w terminie 7 dni od dnia otrzymania powiadomienia o wyjaśnieniu sprawy między stronami albo o rozstrzygnięciu sprawy przez właściwy organ:

- 1) ujawnia informację gospodarczą – jeżeli informacja gospodarcza przekazana przez wierzyciela została potwierdzona,
- 2) nie ujawnia informacji gospodarczej – jeżeli informacja nie została potwierdzona.

2e. Dłużnik może wnieść sprzeciw do biura odnośnie nieprawdziwości, nieaktualności lub niezupełności informacji gospodarczych przechowywanych w biurze, mających status informacji aktualnych.

2f. Biuro dokonuje weryfikacji sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2e, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Przepisy ust. 2b–2d i art. 15a ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

13) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Wniosek do biura o ujawnienie informacji gospodarczych o podmiocie niebędącym konsumentem może dotyczyć także informacji przechowywanych w innym biurze. We wniosku wskazuje się biuro, z którego ma zostać przekazana informacja gospodarcza, oraz firmę i numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. d albo pkt 3 lit. f, podmiotu, którego dotyczą informacje gospodarcze objęte wnioskiem.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie ujawnienia aktualnych danych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3–6.

3. Biuro, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do przekazania informacji gospodarczych do biura, w którym został złożony ten wniosek, w drodze teletransmisji w terminie 24 godzin od momentu złożenia wniosku. Ujawnienie informacji gospodarczych podmiotowi wnioskującemu o te informacje, w przypadku złożenia wniosku osobiście w biurze albo w drodze teletransmisji, następuje w terminie 48 godzin od momentu złożenia wniosku.

4. Biuro może określić dodatkowy, inny niż określony w ust. 3, tryb dostępu do informacji gospodarczej na wniosek, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku składający wniosek dokonuje wyboru trybu uzyskania informacji.

5. Biuro, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie ujawnia danych składającego wniosek.

6. Ujawnienie informacji gospodarczej podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w danym biurze cennikiem, nie wyższej niż 30 złotych od informacji z jednego biura.”;

14) art. 23 otrzymuje brzmienie

„Art. 23. 1. Każdy ma prawo dostępu do dotyczących go informacji gospodarczych przechowywanych przez biuro, przekazanych zgodnie z art. 14–18. Dostęp w zakresie informacji gospodarczych dotyczących dłużników będących konsumentami jest bezpłatny, jeżeli następuje nie częściej niż raz na 6 miesięcy w formie przewidzianej w regulaminie biura. W pozostałych przypadkach dostęp podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 8,40 złotych.

2. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, albo osoba fizyczna występuje z wnioskiem o ujawnienie informacji gospodarczych w celu poświadczenia o zakresie dostępnych w biurze informacji gospodarczych dotyczących tego podmiotu albo osoby fizycznej, biuro przekazuje informacje gospodarcze – stosownie do wyboru wnioskodawcy – w formie dokumentu elektronicznego albo wydruku.

3. Dokument albo wydruk, o których mowa w ust. 2, mogą dotyczyć także informacji przechowywanych w innych biurach, jeżeli wystąpi o to wnioskodawca. Przepisy art. 22a ust. 1 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Przekazanie informacji gospodarczych zgodnie z ust. 2 podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem.

5. Organ administracji publicznej nie może żądać okazywania, przekazywania lub załączania do wniosku dokumentu albo wydruku, o których mowa w ust. 2.”;

15) w art. 24 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Upoważnienie jest ważne nie dłużej niż 60 dni od dnia jego udzielenia.”;

16) w art. 25:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu – na zasadach i w trybie określonym w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.²⁾);”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 455, Nr 117, poz. 677 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627 i 908, z 2013 r. poz. 628, 675, 1247 i 1351 oraz z 2014 r. poz. 502, 616, 1055 i 1822.

„2. Za każdorazowe udostępnienie informacji gospodarczych podmiotom wymienionym w ust. 1 biuro pobiera opłatę zgodnie z obowiązującym w tym biurze cennikiem, nie wyższą niż 8,40 złotych.”;

17) w art. 27 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W pozostałych przypadkach uzyskanie informacji z rejestru zapytań podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 8,40 złotych.”;

18) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Biuro jest uprawnione do otrzymywania danych z:

- 1) rejestru PESEL na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2015 r. poz. 388);
- 2) krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.³⁾);
- 3) Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej na zasadach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 i 699);
- 4) Krajowego Rejestru Sądowego na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203, z późn. zm.⁴⁾).

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności między informacją gospodarczą otrzymaną od wierzyciela a danymi otrzymanymi z rejestrów wymienionych w ust. 1 biuro niezwłocznie:

- 1) wstrzymuje ujawnianie tej informacji gospodarczej;
- 2) powiadamia o niezgodności wierzyciela, od którego otrzymało informację gospodarczą.

3. Biuro może ujawniać ogólnodostępne dane zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 oraz dane zawarte w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz Monitorze Spółdzielczym B. Dane te biuro ujawnia w formach określonych w regulaminie. W przypadku gdy ujawnienie dotyczy danych, które można uzyskać bezpłatnie, biuro jest

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2 oraz z 2014 r. poz. 1161 i 1662.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1161, 1306 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 4 i 238.

obowiązane poinformować o tym podmiot występujący do biura o ujawnienie tych danych.”;

19) w art. 29:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zaspokojenia roszczenia okresowego przez dłużnika będącego konsumentem,”,

– w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) powzięcia wiarygodnej informacji o wystąpieniu innych niż wymienione w pkt 1–4 okoliczności prawnych lub faktycznych mających wpływ na treść lub przedmiot zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli wierzyciel nie wystąpi z żądaniem aktualizacji informacji gospodarczych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, biuro usuwa dane dotyczące wszystkich świadczeń okresowych wynikających z zobowiązania oraz dane dotyczące zobowiązania, o ile powyższe na ten temat wiarygodną informację.”;

20) po art. 30 dodaje się art. 30a i art. 30b w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Dłużnik może zgłosić do biura komentarz do informacji gospodarczych w przypadkach, o których mowa art. 29 ust. 1 i 2. W takim przypadku przekazuje treść komentarza również wierzycielowi wraz z dokumentami poświadczającymi swoje stanowisko. Dłużnik może zgłosić do biura komentarz do informacji gospodarczej również o przedawnieniu roszczenia.

2. Biuro zapewnia, aby treść komentarza dłużnika podlegająca ujawnieniu zawierała wyłącznie merytoryczne odniesienie do treści kwestionowanej informacji gospodarczej. W tym celu może dokonać zmiany treści komentarza.

3. Zgłoszenie komentarza do informacji gospodarczej przez dłużnika jest bezpłatne.

Art. 30b. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) katalog okoliczności, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 5,

- 2) sposób działania biura w przypadku otrzymania informacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2, od wierzyciela albo komentarza dłużnika do informacji gospodarczej – kierując się koniecznością zapewnienia aktualności i kompletności przechowywanych przez biuro informacji gospodarczych.”;
- 21) w art. 31 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:
- „9) nie później niż po upływie 10 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, jeżeli dłużnikiem jest konsument;
- 10) w przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 2d pkt 2.”;
- 22) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Wezwania do zapłaty oraz analiza zdolności płatniczych przedsiębiorcy

Art. 31a. Biuro może dokonać w imieniu wierzyciela wezwania do zapłaty, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 lub art. 15 ust. 1 pkt 3, jeżeli wierzyciel w umowie, o której mowa w art. 12, upoważni biuro do dokonania tego wezwania.

Art. 31b. 1. Biuro może dokonywać analizy zdolności płatniczych przedsiębiorcy po zawarciu umowy o dokonanie takiej analizy.

2. Przez zdolność płatniczą przedsiębiorcy rozumie się zdolność do terminowego wywiązania się z zobowiązania pieniężnego wynikającego z umowy.

3. W celu dokonywania analiz zdolności płatniczych przedsiębiorców biuro opracowuje sposób ich sporządzania.

4. Do analizy zdolności płatniczych przedsiębiorcy biuro może wykorzystać wyłącznie informacje gospodarcze przechowywane przez biuro oraz ogólnie dostępne dane.

5. Analiza zdolności płatniczych przedsiębiorcy zawiera również opis sposobu sporządzenia analizy oraz zestawienie informacji wykorzystanych do sporządzenia analizy.”;

- 23) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad biurem w zakresie zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z ustawą i regulaminem, w tym dokonuje oceny prawidłowości pobierania przez biura opłat,

których wysokość maksymalną określa ustawa, jak również przestrzegania zasad bezpłatnego udostępniania informacji.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nadzór ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie dokonywania analiz zdolności płatniczych przedsiębiorcy obejmuje wyłącznie ocenę, czy zakres informacji wykorzystywanych do analiz jest prawidłowy.”;

24) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia, że biuro prowadzi działalność z naruszeniem przepisów ustawy lub regulaminu, minister właściwy do spraw gospodarki może nakazać usunięcie nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia.”;

25) po art. 43 dodaje się art. 43a–43c w brzmieniu:

„Art. 43a. W razie stwierdzenia, że:

- 1) biuro pobiera opłatę w wysokości wyższej niż określona odpowiednio w art. 22a ust. 6, art. 23 ust. 1, w art. 25 ust. 2 lub w art. 27 ust. 5 lub
- 2) pobiera opłatę, w przypadku gdy ustawa stanowi, że czynność biura jest bezpłatna – minister właściwy do spraw gospodarki w drodze decyzji nakazuje obniżenie opłat do wysokości określonej ustawą oraz może nałożyć na biuro karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 30 000 złotych.

Art. 43b. 1. W razie naruszenia przez biuro przepisów ustawy w zakresie realizacji wniosków, o których mowa w art. 22a ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może nałożyć na biuro karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 200 000 złotych.

2. Jeżeli biuro, mimo dwukrotnego nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, narusza przepisy ustawy w zakresie realizacji wniosków, o których mowa w art. 22a ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro. Przepis art. 43 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 43c. Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 43, art. 43a i art. 43b, minister właściwy do spraw gospodarki, bierze pod uwagę rodzaj naruszenia przepisów oraz możliwe konsekwencje danego naruszenia dla bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i ochrony praw dłużników, w szczególności konsumentów.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.⁵⁾) po art. 17e dodaje się art. 17f w brzmieniu:

„Art. 17f. Czynem nieuczciwej konkurencji jest niezażądanie przez wierzyciela aktualizacji informacji gospodarczej w sytuacjach przewidzianych ustawą z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188 oraz z 2015 r. poz. 396 i ...).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r. poz. 790) w art. 2 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przekazywanie informacji o bezskutecznych egzekucjach komorniczych do biur informacji gospodarczej, o których mowa w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188 oraz z 2015 r. poz. 396 i ...).”.

Art. 4. 1. Biuro informacji gospodarczej prowadzące działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązane dostosować regulamin zarządzania danymi do art. 11 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i dostosowany regulamin przekazać nie później niż w terminie 14 dni od dnia uchwalenia jego zmian ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia.

2. W razie nieprzekazania przez biuro informacji gospodarczej ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia regulaminu zarządzania danymi w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.

3. Regulaminy zarządzania danymi przekazane do zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezatwierdzone do tego dnia podlegają zwrotowi celem dostosowania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 5. 1. Biuro informacji gospodarczej prowadzące działalność w dniu wejścia w życie niniejszego przepisu jest obowiązane dostosować regulamin zarządzania danymi do art. 11

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1802, 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu i dostosowany regulamin przekazać nie później niż w terminie 14 dni od dnia uchwalenia jego zmian ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia.

2. W razie nieprzekazania przez biuro informacji gospodarczej ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia regulaminu zarządzania danymi w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.

3. Przepis art. 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. Biura informacji gospodarczej prowadzące działalność w dniu wejścia w życie niniejszego przepisu zawierają umowy, o których mowa w art. 8a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu.

2. W przypadku braku zawarcia przez biuro informacji gospodarczej umów, o których mowa w art. 8a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia regulaminu zarządzania danymi albo decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.

Art. 7. Wysłane przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu a doręczone po tym dniu wezwania do zapłaty, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 i w art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, uznaje się za skuteczne, jeżeli spełniały warunki dotychczasowe.

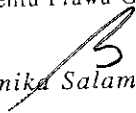
Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem

- 1) art. 1:
 - a) pkt 2 lit. b,
 - b) pkt 4 lit. a w zakresie art. 7 ust. 2 pkt 1b,
 - c) pkt 5,
 - d) pkt 6 w zakresie art. 11 ust. 1 pkt 8,
 - e) pkt 7 w zakresie art. 14 ust. 1 pkt 3,
 - f) pkt 8 w zakresie art. 15 ust. 1 pkt 3,
 - g) pkt 9 w zakresie art. 15a,
 - h) pkt 12 lit. c i pkt 13,
 - i) pkt 14 w zakresie art. 23 ust. 3,

- j) pkt 18,
 - 2) art. 5–7
- które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2016 r.

**Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym**

DYREKTOR
Departamentu Prawa Gospodarczego

Monika Salamończyk